

[Ole Vagn Christensen]

Det første forslag, jeg vil sige noget om, er regeringens forslag, som omhandler to forskellige punkter.

Der gives i det første punkt industriministeren en dispensationsmulighed til, at kommuner og amter må yde direkte støtte til virksomheder. Det kunne umiddelbart lyde, som om kommunerne så ville kunne yde støtte til skrantende virksomheder for at bevare arbejdspladser, men det er ikke det, der er tale om, kan jeg sige til beroligelse for dem, der måske kunne finde på at fare op. Der er tale om, at der skal kunne gives tilladelse til tre forskellige tiltag. Det første drejer sig om forskerparker, og det er helt klart, at hvis vi skal klare os i konkurrencen med udlandet, må vi styrke forskningen og ikke mindst samarbejdet mellem det offentlige og det private på området.

For det andet skal der kunne ydes støtte til turistparker og andre tilsvarende turistfaciliteter. Det er der også sund fornuft i. Mange kommuner har i dag en aktiv og vellykket turistpolitik. Det er en naturlig udvikling, at kommuner og amter som en del af denne politik skal kunne bidrage direkte til større turistfaciliteter, og det er også noget, der er med til at fremme både beskæftigelsen og valutaindtjeningen.

For det tredje og sidste skal der under visse omstændigheder kunne gives direkte støtte til køb af eksternt ekspertbistand. Igen er der tale om en sund og fornuftig udvikling, som ligger i naturlig forlængelse af flere af de andre erhvervspolitiske tiltag, som Socialdemokratiet har arbejdet meget hårdt for.

Det er helt klart, at vi ikke kan have, at alle landets kommuner pumper skatte kroner i skrantende virksomheder, men det er som sagt heller ikke det, der er tale om her, og man må undskylde mig, men hvis man er imod de muligheder, der nu gives i denne lov, er det, som om man ikke vil løse de problemer, som Danmark står over for, for der skal være fleksibilitet, der skal nytænkning til, og det er lige præcis, hvad der her er tale om.

Anden del af industriministerens forslag omhandler ophævelse af lov om støtte til forskerparker. Som jeg allerede har nævnt, betyder det ikke, at kommuner og amter ikke længere kan støtte det, men det er fornuftigt at samle alle mulighederne i én lov. I Socialdemokratiet er vi glade for, at regeringen generelt

forsøger at forenkle og sammenskrive love, der principielt omhandler de samme forhold.

De to andre forslag, vi behandler, er fremsat af SF og omhandler muligheden for, at beskæftigelsesprojekter og kommunalt oprettede lære- og praktikpladser skal kunne fungere som egentlige virksomheder. I Socialdemokratiet synes vi, at der ligger nogle fornuftige tanker bag disse forslag, fordi grænserne mellem den private og den offentlige sektor er i opbrud, og der er ingen tvivl om, at hvis vi skal løse beskæftigelsesproblemet, skal der nytænkes, ikke mindst inden for offentligt og privat samarbejde.

Når jeg imidlertid ikke kan give støtte til SF's forslag, skyldes det, at vi mener, at vi i Danmark skal gøre det, vi er bedst til. Det skal kommunerne også, og det er ikke direkte produktion af almindelige varer, der skal fremmes. Den hjemmel, der ligger i lov nr. 384, er direkte rettet mod produktion i forbindelse med særlig kommunal knowhow. Det er den type produktion, Socialdemokratiet støtter, fordi der vil være tale om merproduktion. Den særlige og værdifulde viden, der ligger i kommuner og amter, bliver efter vores opfattelse ikke fuldt ud udnyttet i dag. Hvis der derimod var tale om produktion af askebægre eller sko, ville de nye virksomheder enten ikke kunne sælge noget eller udkonkurrere eksisterende virksomheder.

Så kan vi diskutere, om de bånd, der bliver lagt på kommuner og amter, er for snævre, og det er vi parat til i Socialdemokratiet, men det vil være naturligt at tage dette op, når forsøgsperioden for disse love udløber; så vil vi også have et bedre grundlag for at kunne vurdere effekten af dem.

Der er også et andet punkt, jeg gerne vil kommentere ved de to SF-forslag.

Vi har her to fornuftige erhvervslove, der på hver sit felt beskriver, hvad kommuner og amter rent erhvervspolitisk kan og ikke kan. Hvis vi vil diskutere forhold vedrørende beskæftigelsesprojekter eller lære- og praktikpladser, synes jeg rent principielt, at det bør ske i den lovgivning, det vedrører. Man kan som sagt være enig eller uenig i SF's forslag, men i alle tilfælde synes jeg ikke, det er særlig smart at blande dette spørgsmål ind i denne lovgivning. SF's tanker er jo ikke nye, for i den lov, som vi lige har vedtaget i sommer om en aktiv ar-